

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ Ο.Γ.Α.**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ: 6/2015
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ: ΣΤ'
Συνεδρίαση της 20ης Ιανουαρίου 2015**

ΣΥΝΘΕΣΗ:

Πρόεδρος: Πέτρος Τριανταφυλλίδης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Ιωάννης Διονυσόπουλος, Παρασκευάς Βαρελάς, Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Βασιλική Τύρου, Κουήν-Τακουή Χουρμουζιάν, Ελένη Σβολοπούλου, Ευαγγελία Σκαλτσά, Σταύρος Σπυρόπουλος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. 62623/5-12-2014 Ερώτημα της Γενικής Διεύθυνσης Ασφάλισης- Κλάδος Α' Συντάξεων του Ο.Γ.Α.

Περίληψη Ερωτήματος: Εάν ο Ο.Γ.Α. οφείλει να απονέμει σύνταξη γήρατος σε τυφλούς εξ αμφοτέρων των οφθαλμών, ασφαλισμένους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 612/1977.

Σχετικά με το ανωτέρω Ερώτημα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα ΣΤ') γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Η ερωτώσα υπηρεσία εκθέτει, μεταξύ των άλλων, ότι: Α) Με τον ν.2458/1997 «Σύσταση Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών και άλλες διατάξεις», όπως ισχύει, καθιερώθηκε νέο ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό καθεστώς για τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ, με τη σύσταση στον Οργανισμό αυτοτελούς Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών, σκοπός του οποίου είναι η χορήγηση κύριας σύνταξης στα πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλισή του σε περίπτωση γήρατος και αναπηρίας και στα μέλη της οικογενείας του σε περίπτωση θανάτου. Κατά το άρθρο 5 αυτού, οι ασφαλισμένοι στον Κλάδο δικαιούνται σύνταξη γήρατος, εφ' όσον, αθροιστικά, α) έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους και β) έχουν πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης και καταβολής εισφορών στον Κλάδο για 15 τουλάχιστον έτη περιλαμβανομένου και του χρόνου της Πρόσθετης Ασφάλισης, ενώ στο άρθρο 9 αυτού ορίζεται ότι το ποσό της σύνταξης γήρατος ή αναπηρίας προσαυξάνεται με επίδομα λόγω οικογενειακών βαρών, καθώς και ότι οι συνταξιούχοι του Κλάδου δικαιούνται δώρου Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και θερινού επιδόματος. Β) Με τον ν.612/1977 (άρθρο 1) δόθηκε η δυνατότητα συνταξιοδότησης λόγω γήρατος στους τυφλούς εξ αμφοτέρων των οφθαλμών, ασφαλισμένους σε ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας εφ' όσον συμπλήρωναν χρόνο ασφαλίσεως 15 ετών ή 4.050 ημερών. Η ρύθμιση αυτή επεκτάθηκε μεταγενεστέρως και σε ασφαλισμένους που πάσχουν και από άλλες παθήσεις, πέραν της τυφλότητας, το δε ποσό της σύνταξης των προσώπων που πάσχουν από αυτές τις παθήσεις καθορίζεται ίσο με το αντιστοιχούν σε 15 έτη ασφάλισης ή σε 4.050 ημέρες ασφάλισης. Γ) Στις Υπηρεσίες συντάξεων του ΟΓΑ υποβάλλονται ερωτήματα σχετικά με το αν έχουν εφαρμογή για τους ασφαλισμένους του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης του Οργανισμού οι διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.612/1977 και έχει υποβληθεί μικρός αριθμός σχετικών αιτήσεων.

Η υπηρεσία εκθέτει, περαιτέρω, ότι ο νομοθέτης με τον Ν.2458/1997 θέσπισε ένα νέο συνταξιοδοτικό καθεστώς για τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ και φαίνεται ότι προσδιορίζει περιοριστικά τις συνταξιοδοτικές παροχές του Κλάδου και τις προϋποθέσεις χορήγησής τους, αναφέροντας αυτές

14

συγκεκριμένα. Ειδικότερα, όσον αφορά στη σύνταξη γήρατος προσδιόρισε σωρευτικά τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και συνέδεσε, χωρίς εξαίρεση, τη χορήγηση της εν λόγω παροχής με την ύπαρξη ορίου ηλικίας καθορίζοντας ως τέτοιο το 65ο έτος (σήμερα είναι το 67ο). Αν και γνώριζε την ύπαρξη της ευνοϊκής διάταξης του ν.612/77 δεν περιέλαβε αντίστοιχη διάταξη και για τους ασφαλισμένους του Κλάδου. Ισχυρίζεται, επίσης, ότι ακόμα και αν κριθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν.612/1977 καταλαμβάνουν, άνευ ετέρου, και τους ασφαλισμένους του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών, πρέπει να γίνει νομοθετική ρύθμιση και να ορισθεί σε ποιά κατηγορία του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης πρέπει να θεωρούνται διανυθέντα τα πλασματικά έτη ασφάλισης, πέραν των πραγματικών, μέχρι τη συμπλήρωση των τριάντα πέντε ετών και καταλήγει: «Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλούμε να μας γνωρίσετε αν ο ΟΓΑ οφείλει να απονέμει σύνταξη σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, με δεδομένο επίσης ότι, ως προς το όριο της ηλικίας συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, των ασφαλισμένων του ΟΓΑ, ισχύουν, από 1.1.2013, οι διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΑ.4., του ν.4093/2012, σύμφωνα με τις οποίες καθορίζεται το 67ο έτος της ηλικίας, ως έτος ηλικίας συνταξιοδότησης».

II. Το άρθρο 21 του Συντάγματος ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «2. Πολύτενες οικογένειες, ανάπηροι πολέμου και ειρηνικής περιόδου, θύματα πολέμου, χήρες και ορφανά εκείνων που έπεσαν στον πόλεμο, καθώς και όσοι πάσχουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος.

3. Το Κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών και παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας, του γήρατος, της αναπηρίας και για την περίθαλψη των απόρων

6. Τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας».

Το άρθρο 1 ν.612/77 ορίζει τα παρακάτω «1. Τυφλοί εξ αμφοτέρων των οφθαλμών ησφαλισμένοι εις ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, δικαιούνται συντάξεως λόγω γήρατος ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, εφ'όσον συνεπλήρωσαν χρόνον ασφαλίσεως

δεκαπέντε (15) ετών, ή προκειμένης ασφαλίσεως υπολογιζομένης κατά την νομοθεσίαν του οικείου φορέως εις ημέρας, 4.050 ημέρας ασφαλίσεως.

2. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της διεπούσης έκαστον οργανισμόν νομοθεσίας περί των τυχόν λαμβανομένων υπ' όψιν διά τον υπολογισμόν της συντάξεως αποδοχών, το ποσόν της συντάξεως των κατά την προηγουμένην παράγραφον προσώπων, καθορίζεται ίσον προς το αντιστοιχούν εις 35 έτη ασφαλίσεως ή εις 10.500 ημέρας ασφαλίσεως.

3. Η βάσει των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου παρεχομένη σύνταξις δεν προσαυξάνεται διά του επιδόματος απολύτου αναπηρίας.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογήν εις περιπτώσιν καθ'ην ο ησφαλισμένος ήθελεν επιλέξει την εφαρμογήν των διατάξεων της διεπούσης τον φορέα παρ'ου θα συνταξιοδοτηθή νομοθεσίας, των προβλεπουσών τον τρόπον υπολογισμού, της συντάξεως και τας προσαυξήσεις ταύτης δι'επιδομάτων (απολύτου αναπηρίας κλπ.)».

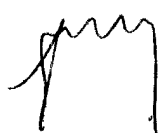
Σημειωτέον ότι ο περιορισμός της παραγράφου 3 του ανωτέρω άρθρου ήρθη με τή διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 5 ν.3232/04 (Α' 48) και δεν ισχύει πλέον.

Το άρθρο 2 («εννοιολογικοί προσδιορισμοί») του ν.2084/92 «αναμόρφωση κοινωνικής ασφάλισης κλπ» ορίζει, στην παραγ. 4 αυτού, όπως αντικαταστάθηκε με το αρθ.11 παρ.1 ν.2227/94 (Α' 129) τα εξής: «Φορείς κοινωνικής ασφάλισης : Όλα τα ασφαλιστικά Ταμεία και οργανισμοί που λειτουργούν με τη μορφή ΝΠΔΔ και υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

Τέλος, ο ν.2458/97 «Σύσταση Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών κλπ διατάξεις» ορίζει, στο άρθρο 1, μεταξύ άλλων, τα εξής:

1.Συνιστάται στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) αυτοτελής Κλάδος Κύριας Ασφάλισης Αγροτών, αποκαλούμενος εφεξής για συντομία «Κλάδος».

2. Σκοπός του Κλάδου είναι η χορήγηση κύριας σύνταξης στα πρόσωπα που αναφέρονται στο επόμενο άρθρο σε περίπτωση γήρατος και αναπηρίας και στα μέλη της οικογενείας τους σε περίπτωση θανάτου.....

4. Η λειτουργία του Κλάδου αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1998».

Στο άρθρο 2 του αυτού νόμου ορίζονται τα πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του Κλάδου, ο χρόνος έναρξης υπαγωγής, οι ηλικιακές προϋποθέσεις και άλλες γενικές ρυθμίσεις. Περαιτέρω, το άρθρο 5 του ίδιου νόμου, υπό τον τίτλο «Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος», όπως ισχύει σήμερα, ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Οι Ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη γήρατος, εφόσον πληρούν αθροιστικά τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους,

β) έχουν πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης και καταβολή εισφορών για πέντε (5) έτη περιλαμβανομένου και του χρόνου ασφάλισης της παρ.2 του παρόντος άρθρου. Από το έτος 2004, ο χρόνος των πέντε (5) ετών προσαυξάνεται, ανά ημερολογιακό έτος, κατά ένα (1) έτος μέχρι τη συμπλήρωση τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών ασφάλισης και αντίστοιχης καταβολής εισφορών.

Χρόνος συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας από τον Κλάδο ή τον ΟΓΑ συνυπολογίζεται στο χρόνο ασφάλισης μόνο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

2. Σύνταξης γήρατος δικαιούνται και όσοι έχουν συμπληρώσει 40 έτη ασφάλισης με καταβολή ασφαλιστικών εισφορών σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα και το 62ο έτος της ηλικίας τους. Για τη συμπλήρωση των 40 ετών ως χρόνος ασφάλισης λογίζονται οι αναφερόμενοι στην παρ.7 του άρθρου 4 του ν.3029/2002 και του άρθρου 40 του ν.2084/1992 ως αυτά τροποποιήθηκαν με το ν.3996/2011.....».

III. Από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα: Με τον ν.612/1977 εισάγονται ευεργετικές ρυθμίσεις για τους τυφλούς και από τους δύο οφθαλμούς, ως ειδικής κατηγορίας ασφαλισμένων που χρήζει, ως εκ της ιδιαιτερότητας της κατάστασής της, ειδικής μεταχείρισης, όπως άλλωστε επιτάσσει ρητά το Σύνταγμα (άρθρο 21 παρ.2, 3 και 6) και οι διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας (γιά τις εν λόγω διεθνείς δεσμεύσεις βλ. Α.Στεργίου, Αναπηρία, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 1999, σ.59 επ., Ξ.Κοντιιάδης, Μεταμορφώσεις του κοινωνικού κράτους στην εποχή της

παγκοσμιοποίησης, Αθήνα 2001, σ.253 επ.). Η εφαρμογή των ευεργετικών αυτών ρυθμίσεων έχει επεκταθεί με ειδικές νομοθετικές διατάξεις και σε άλλες κατηγορίες ατόμων με βαρείες αναπηρίες, όπως επί παραδείγματι στους παραπληγικούς, τετραπληγικούς και τους πάσχοντες από μεσογειακή αναιμία (βλ. άρθρα 40 παρ.8 ν.1902/1990 και 16 παρ.3 ν.2227/1994). Οι τυφλοί, παραπληγικοί, τετραπληγικοί κλπ ασφαλισμένοι, μπορούν να λάβουν σύνταξη λόγω γήρατος, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, με χρόνο ασφάλισης τουλάχιστο 15 ετών ή 4.050 ημερών, για τη συμπλήρωση του οποίου συνυπολογίζεται και ο χρόνος κατά τον οποίο χορηγείται σύνταξη αναπηρίας (Δ.Εφ.Αθ.1282/09). Τη σύνταξη του ν.612/77 δικαιούνται να λάβουν όλοι οι τυφλοί εξ αμφοτέρων των οφθαλμών, είτε είχαν την πάθηση αυτήν πριν από την υπαγωγή τους στην ασφάλιση, είτε έχασαν την όρασή τους αργότερα, χωρίς να απαιτείται, στην τελευταία περίπτωση, να έχουν πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο συντάξιμο χρόνο μετά την επέλευση της τυφλότητας (ΣΤΕ 821/07, 3710/01). Στον απαιτούμενο για την συνταξιοδότηση χρόνο ασφάλισης (15ετία ή 4.050 ημερομίσθια) υπολογίζεται όχι μόνον ο πραγματοποιηθείς στην ασφάλιση του οργανισμού στον οποίο ευθέως τα πρόσωπα αυτά υπάγονται αλλά και ο κατά τις αρχές της διαδοχικής ασφάλισης συνυπολογιστέος ως και οποιοσδήποτε άλλος χρόνος κατά νόμον αναγνωριζόμενος ως χρόνος ασφάλισης (ΣΤΕ 2177/97).

Έχει, εξάλλου, κριθεί ότι ο ν.612/77 περί συνταξιοδότησης λόγω γήρατος τυφλών εξ αμφοτέρων των οφθαλμών τυγχάνει εφαρμογής και για την απονομή δεύτερης σύνταξης γήρατος (ΣΤΕ 2207/14, 1334/10, Δ.Ε.Α. 658/06, γνμδ Α.Στεργίου, ΑΡΜ 2007 σ.1657, γνμδ Ξ.Κοντιάδη, ΕΔΚΑ 2005 σ.641 με παρατιθέμενη, περιπτωσιολογική νομολογία). Συναφώς γίνεται, επίσης, δεκτό ότι οι διατάξεις των παρ. 9 και 10 του άρθρου 47 του ν.2084/1992 ρυθμίζουν τις γενικές προϋποθέσεις για τη λήψη δεύτερης σύνταξης γήρατος ή αναπηρίας από όλους τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και των άλλων φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ενώ οι διατάξεις του ν.612/1977 ρυθμίζουν κατά ειδικό, ευεργετικό τρόπο τις προϋποθέσεις λήψης σύνταξης γήρατος από μία ειδική, ευπαθή πληθυσμιακή κατηγορία, χωρίς μάλιστα να θέτουν

α

οποιοδήποτε ειδικότερο περιορισμό για την εφαρμογή τους (Ξ.Κοντιάδη ο.π. σ. 646).

Εξάλλου, το ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των τυφλών ασφαλισμένων (ν.612/77) αποτελεί μία θεμιτή απόκλιση από την αρχή της ισότητας, για λόγους που ανάγονται στη συγκεκριμενοποίηση ενός κοινωνικού δικαιώματος και συγκεκριμένα του δικαιώματος προστασίας των ατόμων με αναπηρίες (Α.Στεργίου ο.π. σ.1638). Το δικαίωμα αυτό, που αναγνωρίστηκε πλέον αυτοτελώς από την τελευταία συνταγματική αναθεώρηση, καθιερώνει υποχρέωση του νομοθέτη για ευνοϊκότερες ρυθμίσεις υπέρ των τυφλών και άλλων αναπήρων (Κ.Χρυσόγονου, Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, 2η έκδ., Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2002, σελ.118).

Ενόψει των προαναφερομένων, συνάγεται ότι ο ν.2458/97 και άλλες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Ο.Γ.Α., που προβλέπουν όρια ηλικίας, ημέρες ή έτη ασφάλισης, δικαίωμα ή μη σε δεύτερη σύνταξη κ.ο.κ., ως προϋποθέσεις χορήγησης σύνταξης των ασφαλισμένων του Οργανισμού, δεν αποκλείουν την εφαρμογή του ν.612/77 και επί αυτών, ακριβώς διότι το ευνοϊκό για τους τυφλούς καθεστώς του νόμου τούτου είναι ειδικό σε σχέση με τις γενικές ρυθμίσεις περί συνταξιοδότησης λόγω γήρατος (Α.Στεργίου ο.π. σ.1642).

Περαιτέρω, η μη συμπερίληψη ρητής πρόβλεψης περί ισχύος του ν.612/77 στην ασφαλιστική-συνταξιοδοτική νομοθεσία του Ο.Γ.Α. δεν οδηγεί στη μη εφαρμογή αυτού και επί των ασφαλισμένων του Οργανισμού, διότι οι άκρως ειδικές, ως εκ του σκοπού τους, διατάξεις αυτού δεν καταργήθηκαν μέχρι σήμερα, αφού και ο Ο.Γ.Α. αποτελεί φορέα κοινωνικής ασφάλισης εποπτευόμενο από το Υπουργείο Υ.Π.Κ.Α.. Αλλά και αν ακόμα ήθελε γίνει δεκτό ότι η νομοθεσία του Ο.Γ.Α. αγνόησε- πάντως όχι ρητώς και πανηγυρικώς- τη ρύθμιση του ν.612/77, θα χωρούσε, κατά μία άποψη, αναλογική ή διασταλτική ερμηνεία προς συμπλήρωση γνήσιου κενού, προκειμένου να συμπεριληφθεί στις εξαιρούμενες από τις ρυθμίσεις του ν.2458/97 η ευάλωτη κατηγορία των υπαγομένων στον ν.612/77, «λαμβανομένων υπόψη τόσο της συνταγματικής προστασίας των ατόμων με

αναπηρίες και της αρχής της ισότητας, όσο και της ratio του νόμου αυτού» (Ξ.Κοντιιάδης, ο.π. σ.650).

Ενόψει της, κατά τα προεκτεθέντα, υπεροχής των διατάξεων του ν.612/77 έναντι αυτών της περί απονομής σύνταξης γήρατος εκ μέρους του Ο.Γ.Α., δεν είναι αναγκαία σχετική νομοθετική ρύθμιση ούτε για τον καθορισμό κατηγορίας του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης στον οποίο θα θεωρούνται ως διανυθέντα τα «πλασματικά» έτη ασφάλισης, αφού τα κατ'ελάχιστον απαιτούμενα 15 έτη ασφάλισης ή 4.050 ημέρες δεν είναι πλασματικά, αλλά πραγματικός, κατ'αρχήν, χρόνος ασφάλισης, δηλαδή χρόνος που προβλέπεται ότι λαμβάνεται νομίμως υπόψη για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης γήρατος κατά τη νομοθεσία του Ο.Γ.Α. Συμπερασματικώς ο ν.612/1977 εφαρμόζεται, και μετά τον ν.2458/1977, αυτοτελώς, ως ειδική διάταξη, στον Ο.Γ.Α.

Ο Νομικός Σύμβουλος του Κράτους Σταύρος Σπυρόπουλος διατύπωσε τη γνώμη ότι οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν.612/1977 εφαρμόζονται, κατ'αρχήν, μόνον σε εκείνους από τους ασφαλισμένους του Ο.Γ.Α. που έχουν πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης και καταβολή εισφορών δέκα πέντε (15) ετών, ο οποίος διανύθηκε καθ' ολοκληρία μετά την 1.1.1998, δεδομένου ότι από την ημερομηνία αυτή και εφεξής, με τις ρηθείσες διατάξεις του ν.2458/1997, καθιερώθηκε νέο ασφαλιστικό καθεστώς για τους ασφαλισμένους του Ο.Γ.Α., με τη σύσταση στον Οργανισμό αυτοτελούς Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών. Στον ανωτέρω χρόνο, υπολογίζεται και χρόνος ασφάλισης, που τυχόν πραγματοποιήθηκε προ της 1.1.1998 σε άλλο φορέα, συνυπολογιστέος κατά τις αρχές της διαδοχικής ασφάλισης, καθώς και οιοσδήποτε άλλος χρόνος αναγνωριζόμενος από το νόμο ως χρόνος ασφάλισης.

Τέλος, το Τμήμα ομοφώνως δέχεται ότι η πρόσφατη διάταξη της παραγράφου ΙΑ.4 του ν.4093/12 που αυξάνει, από 1-1-2013, τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για τους ασφαλισμένους των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Ε.Κ.Α.Π., δεν επιδρά στη γενόμενη δεκτή, κατά τα προπαρατεθέντα, εξακολούθηση της ισχύος του ειδικού ν.612/77 και μετά την ανωτέρω ημερομηνία, αφενός μεν για όλα όσα παραπάνω αναπτύχθηκαν

4

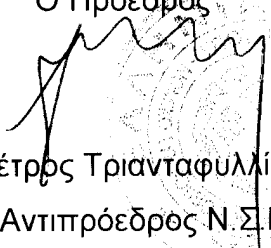
αφετέρου δε διότι ομιλεί περί αύξησης ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, εκεί δηλαδή όπου προβλέπονται όρια ηλικίας, ενώ η συνταξιοδότηση γήρατος εκ του νόμου αυτού χωρεί ανεξαρτήτως ορίων ηλικίας.

IV. Κατόπιν όσων εκτέθηκαν το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (τμήμα ΣΤ') γνωμοδοτεί, κατά πλειοψηφία (ψήφοι 9 έναντι 1) σχετικά με το εν αρχή Ερώτημα, ότι ο Ο.Γ.Α. οφείλει να απονέμει σύνταξη γήρατος σε τυφλούς εξ αμφοτέρων των οφθαλμών ασφαλισμένους του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του νόμου 612/1977.

Εθεωρήθη

Αθήνα, 22-1-2015

Ο Πρόεδρος

Πέτρος Τριανταφυλλίδης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους